

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 24-237/DH/RO

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 1 mei 2024 (vervroeging) in de zaak 24-237/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klaagster
bijgestaan door haar man, dhr. [...]

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) van 28 maart 2024 met kenmerk R 2024/29 en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 47.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klaagsters moeder is in 2015 overleden. Klaagster en haar broer zijn erfgenaam; klaagster is benoemd tot erfgenaam voor een gedeelte gelijk aan de legitieme portie, de broer is benoemd tot erfgenaam voor het resterende gedeelte van de nalatenschap.

1.2 Klaagster is vervolgens met haar broer verwickeld geraakt in een erfrechtelijk geschil. Namens klaagster is, door haar partner, een procedure bij de kantonrechter gestart. Bij eindvonnis van 20 juni 2018 heeft de rechtbank aan klaagster een bedrag van € 186,06 toegewezen.

1.3 Medio juli 2018 heeft klaagster voor het hoger beroep het kantoor van verweerder benaderd.

1.4 Op 26 november 2019 heeft verweerder de Memorie van Grieven ingediend bij het gerechtshof.

1.5 Op 28 juli 2020 heeft verweerder in een e-mail aan klaagster onder meer geschreven:

“Helaas vervalt U in een inmiddels, beslist, ten minste, vervelende gewoonte. U heeft mij o.a. vanaf 21 juli t/m zondag 25 juli jl. weer, vele stukken toegestuurd die allesbehalve toegankelijk zijn. Per saldo ben ik dit beu en moet u daar mee ophouden. Behalve dat u mij overlaadt met stukken, beantwoordt u mijn vragen niet. Volhardt u in deze belastende en vervolgende gewoontes, met als gevolg weer een mail als deze, dan zal ik daaruit consequenties trekken ten aanzien van de verdere behandeling. (...)
Over de vordering in hoger beroep is destijds uitvoerig met u overlegd. Alle mitsen en

maren, waaronder de gedateerd van de vele 'feiten' waarnaar u verwees en daarmee o.a. de bewijsproblemen, hebben daarbij de revue gepasseerd. Vandaar dat toen is besloten uw vordering te omlijnen en te begrenzen zoals is geschied bij memorie van grieven. Met de inhoud daarvan heeft u zich akkoord verklaard, u heeft uw grote tevredenheid daarover uitgesproken. U schrijft dat de "vordering totaal anders is geworden" en dat het "een vordering is geworden die ik al jaren geleden neer heb gelegd". Maar dat stadium met die vordering is dus afgesloten! (...)

Voor zover u meent dat in de appèl-procedure bij het Hof uw vordering nog substantieel verhoogd zou kunnen worden, is dat niet het geval. Wat een partij in het hoger beroep op zijn lever heeft en zijn vorderingen, zal in de memorie van grieven op papier gezet moeten worden. En deze vordering is toen op 26 november 2019 in de memorie van grieven omlijnd tot € 190.00,--. Anders gezegd: een verhoging van uw vordering (met vele tonnen; dan wel met vele tienduizenden euro's; dit voor zover dit de achtergrond zou zijn van al uw stukken) zit er niet in. En zeker zit dat er niet in als bewijs / overtuigende aanwijzingen [die ter beschikking zijn gekomen na de memorie van grieven! (waarin immers het juridisch ei gelegd moet worden)] daarvoor ontbreken (...)

- Verder mag het duidelijk zijn dat ik de stapels stukken uwerzijds niet verder bekijk. De inhoud daarvan is ontoegankelijk en niet begrijpelijk.

- Globaal doorbladerend vind ik het beslist storend om na al het overleg met u gevoerd voorafgaand aan de MvG van november 2019, in uw mail van 26 juli jl. te moeten lezen dat de vordering "totaal anders geworden" is en dat het "vordering is geworden die (u) al jaren geleden neer hebt gelegd".

Nogmaals: uitvoering is de zaak besproken; uw vordering is neergelegd bij het Hof.

Wij gaan niet – en kunnen niet – opnieuw bij het Hof beginnen. (...)

Ergens schrijft u in dat stuk dat u denkt dat het redelijk zou zijn dat de declaratie van [A] wordt terugbetaald (€ 1.820,31 vermeldt u). Ook daarover is al eerder geschreven; (...). U heeft toen de declaratie van kantoor betaald. Het geschrijf hierover dient op te houden."

1.6 Op 1 december 2021 heeft verweerder aan (de man van) klagster onder meer geschreven:

"Eerder vanmiddag bespraken we de zaak (...)

Onder andere spraken we over art. 3:194 BW (...) Zoals eerder al aangegeven: als we iets met art. 3:194 BW hadden willen doen dan had dat bij MvG gemoeten, in dit stadium kan dat dus niet meer (ter zijde: 194 ziet op een 'boedelbeschrijving'; als op zo'n boedelbeschrijving de tot een gemeenschap behorende goederen worden verzwegen, kan dat leiden tot het verbeuren van het aandeel; formeel gaat het hier dus om een andere discussie: al dan niet giften).

1.7 Op 18 oktober 2022 heeft het gerechtshof arrest gewezen, het vonnis van de rechtbank vernietigd en de legitieme aanspraak van klagster vastgesteld op een bedrag van € 75.679,04. Het vonnis maakt geen onderdeel uit van het klachtdossier.

1.8 Op 30 oktober 2022 heeft klagster de overeenkomst van opdracht met verweerder opgezegd. Een dag later heeft zij de declaraties opgevraagd en geschreven dat zij zal zorgen voor betaling.

1.9 Op 1 november 2022 heeft klagster een klacht tegen verweerder ingediend bij het kantoor van verweerder. Mr. V heeft opgetreden als klachtbehandelaar.

1.10 Op 3 november 2022 heeft verweerder in een e-mail aan klagsters man gereageerd op de klacht en een voorstel gedaan voor de financiële afwikkeling van de zaak.

1.11 Op 30 november 2022 en 5 december 2022 is de interne klacht mondeling

besproken.

1.12 Op 16 december 2022 heeft mr. V in een e-mail aan klaagster en haar partner laten weten dat de klachtprocedure niet tot een minnelijke regeling heeft geleid en dat de klacht, gezien de gemotiveerde betwisting en marginaal toetsen, ongegrond wordt geacht.

1.13 Op 2 juni 2023 is namens het kantoor van verweerder een factuur aan klaagster gestuurd voor een bedrag van € 24.552,11 (inclusief BTW).

1.14 Op 4 juli 2023 heeft mr. B, kantoorgenoot van verweerder, een e-mail aan klaagsters man gestuurd over onder meer de openstaande facturen en het zo nodig inschakelen van de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar.

1.15 Bij brief van 5 juli 2023 heeft klaagsters man, namens klaagster, aan verweerders kantoor geschreven over de door klaagster geleden schade en de door verweerder gemaakte fouten. Voorgesteld is om de zaak door een onafhankelijk deskundige op het gebied van erfrecht te laten beoordelen.

1.16 Op 24 juli 2023 heeft klaagster bij de deken een klacht ingediend over verweerder.

1.17 Op 17 januari 2024 heeft de deken aan de man van klaagster gevraagd om een door klaagster ondertekende machtiging waaruit volgt dat zij haar man machtigt om voor haar op te treden in de klachtenprocedure tegen verweerder. Uit het dossier blijkt niet dat deze machtiging is overgelegd.

1.18 Op 18 januari 2024 heeft een bespreking plaatsgevonden tussen de man van klaagster, verweerder en de deken. De deken heeft diezelfde dag in een e-mail aan partijen geschreven:

“Hierbij bevestig ik de inhoud van onze bespreking van zojuist.

De heer [X] heeft namens zijn partner, [klaagster], tijdens de bespreking de klacht nader toegelicht. [Verweerder] heeft aangegeven welke redenen aan zijn processtrategie ten grondslag hebben gelegen. De heer [X] en [verweerder] handhaven hun eerder in de klachtprocedure ingenomen standpunten. Bij de afronding van de bespreking is het partijen desalniettemin gelukt om tot een minnelijke regeling te komen, waarvoor mijn complimenten.

Deze regeling houdt het navolgende in:

[Verweerder] crediteert zijn openstaande factuur aan [klaagster] en stuurt een nieuwe factuur ter hoogte van € 12.500,- exclusief BTW, dit is € 15.125,- inclusief BTW. De heer [X] zal deze factuur binnen de gestelde betalingstermijn namens zijn partner voldoen en trekt zijn klacht tegen [verweerder] in. De heer [X] zal ook in de toekomst (in onderhavige kwestie) geen klachten, namens hemzelf of namens zijn partner, tegen[verweerder] indienen. Partijen verlenen elkaar over en weer finale kwijting.”

1.19 Verweerder heeft diezelfde dag een factuur ad € 15.125,- aan klaagster en haar man gestuurd.

1.20 Op 31 januari 2024 heeft de man van klaagster aan verweerder en de deken laten weten dat hij heeft besloten niet te betalen en de overeenkomst te beëindigen, omdat verschillende zaken niet behandeld zijn.

1.21 Op 1 februari 2024 heeft verweerder daarop onder meer geschreven dat partijen tot overeenstemming zijn gekomen, dat partijen gehouden zijn aan deze (vaststellings)overeenkomst en dat beëindiging daarvan is uitgesloten.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klaagster verwijt verweerder het volgende.

a) Ondeskundigheid

Verweerder heeft nagelaten om in te zetten op art. 3:194 lid 2 BW, waardoor klaagster ruim € 230.000,- is misgelopen in de nalatenschap van haar moeder. Verweerder heeft daarnaast fouten gemaakt, onder meer met betrekking tot de kosten genoemd in art. 4:7 BW en de verjaringstermijn.

b) Onvoldoende communicatie

Verweerder heeft onvoldoende gecommuniceerd en onvoldoende informatie verstrekt tijdens het hoger beroep. Verweerder heeft een aantal kleine vorderingen niet willen voorleggen in het door hem behandelde hoger beroep. Verweerder heeft daarbij klaagsters man beledigd door de hoorn op de haak te smijten tijdens een telefoongesprek.

c) Slechte klachtafhandeling

Er is nauwelijks geluisterd naar klaagsters man die betrokken was bij de interne klachten afhandeling. Het ging meer over de declaraties van het kantoor dan over de klacht. De klachtbehandeling heeft drie maanden geduurd en is zonder resultaat afgehandeld.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

Ontvankelijkheid klacht - schikking

4.1 Verweerder heeft zich primair op het standpunt gesteld dat de klacht niet-ontvankelijk is, omdat partijen de zaak tijdens de bespreking bij de deken op 18 januari 2024 hebben geschikt. Intrekking van de klacht was een onderdeel van die schikking.

4.2 In artikel 46d lid 2 van de Advocatenwet staat het volgende:

“Indien een minnelijke schikking mogelijk blijkt, wordt deze op schrift gesteld en door de klager, de advocaat tegen wie de klacht is ingediend en de deken ondertekend. Door een aldus vastgestelde minnelijke schikking vervalt de bevoegdheid van de klager om de ter kennisbrenging van de klacht aan de Raad van Discipline te verlagen.”

4.3 Uit het klachtdossier blijkt niet dat aan deze voorwaarden is voldaan: van ondertekening door partijen en de deken is geen sprake. Hoewel begrijpelijk is dat verweerder op de overeenstemming heeft vertrouwd, betekent het ontbreken van de ondertekening dat klaagster kan worden ontvangen in haar klacht.

Ontvankelijkheid klacht - tijdsverloop

4.4 Op grond van artikel 46g lid 1 sub a Advocatenwet wordt een klacht door de voorzitter van de raad van discipline niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht wordt ingediend na verloop van drie jaren na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat waarop de klacht betrekking heeft. In lid 2 is bepaald dat niet-ontvankelijkverklaring op grond van het bepaalde in lid 1 achterwege blijft indien de gevolgen van het handelen of nalaten redelijkerwijs pas na het verstrijken van de driejaarstermijn bekend zijn geworden. In dat geval verloopt de termijn voor het indienen van de klacht een jaar na de datum waarop de gevolgen redelijkerwijs als bekend zijn aan te merken.

4.5 De voorzitter stelt vast dat de klachtonderdelen a) en b) onder meer zien op de (communicatie over de) Memorie van Grieven van 26 november 2019 en de daarin

gevolgde strategie en standpunten. Ook worden terloops verwijten gemaakt over de aanvang van de zaak bij het kantoor van verweerder. Deze klachten zijn niet binnen de termijn van drie jaar ingediend. De klacht is namelijk op 24 juli 2023 ingediend. Alle verwijten die zien op handelen of nalaten voor 24 juli 2020 zijn daarmee te laat. In zoverre zijn de klachtonderdelen a) en b) dan ook niet-ontvankelijk.

Inhoudelijk toetsingskader

4.6 De voorzitter zal de klachten die zien op handelen of nalaten na 24 juli 2020 wel inhoudelijk beoordelen. Daarvoor geldt dat de klacht ziet op (onder meer) de kwaliteit van dienstverlening van verweerder. De voorzitter neemt bij de beoordeling van de klacht als uitgangspunt dat, gezien het bepaalde in artikel 46 van de Advocatenwet, de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en de keuzes waar hij voor kan komen te staan zijn niet onbepaald, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (zie Hof van Discipline 5 februari 2018, ECLI:NL:TAHVD:2018:32). Klachtonderdeel a) - ondeskundigheid

4.7 Deze klacht ziet op de inhoudelijke koers en standpunten in het erfrechtelijk geschil. Volgens klaagster zijn daarbij – kort gezegd – verschillende fouten gemaakt, met grote (financiële) gevolgen voor klaagster tot gevolg.

4.8 De voorzitter overweegt dat de koers in 2019 is uitgezet in de Memorie van Grieven. Een klacht daarover is te laat, zoals hiervoor overwogen. Overigens heeft verweerder onbetwist gesteld dat aan dit stuk uitvoerig overleg is voorafgegaan en dat dit stuk in concept naar klaagster (en/of haar man) is gegaan en dat zij daarmee akkoord is gegaan. Uit een aantal e-mails van verweerder van daarna (28 juli 2020 en 1 december 2021) blijkt dat onder meer de kwestie van art. 3:194 BW daarna (opnieuw) aan de orde is geweest. Klaagster stelt dat met name op dit punt een fout is gemaakt, maar zij laat na dit verder te onderbouwen. De enkele verwijzing naar (het advies van) een professor, is onvoldoende. Ook wat betreft de andere gestelde fouten, zoals de kosten genoemd in 4:7 BW, ontbreekt de verdere onderbouwing. Daar komt bij dat in hoger beroep met verweerder als advocaat een aanmerkelijk beter resultaat is behaald dan bij de rechtbank. De voorzitter kan op grond van het klachtdossier dan ook niet vaststellen dat verweerder inhoudelijk te kort is geschoten. Dit klachtonderdeel is daarom kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel b) – onvoldoende communicatie

4.9 Klaagster verwijt verweerder onder meer dat hij haar man heeft beledigd door de hoorn op de haak te smijten tijdens een telefoongesprek. Klaagster heeft geen eigen, rechtstreeks belang bij dit verwijt en de klacht is daarom in zoverre kennelijk niet-ontvankelijk.

4.10 De voorzitter overweegt dat bij de verdere verwijten concrete onderbouwing ontbreekt. Dat verweerder in zijn e-mail van 28 juli 2020 enigszins bot stelt dat klaagster geen stukken moet blijven sturen en zijn vragen dient te beantwoorden, is niet klachtwaardig. Verweerder had herhaaldelijk verzocht om een reactie van

klaagster op een meermaals gedaan verzoek van de wederpartij inzake de opheffing van het beslag en kreeg van klaagster geen antwoord. Verweerder schatte in dat klaagster een kort geding hierover zou verliezen met risico op een proceskostenveroordeling. Klaagster wijst verder ook op kleine vorderingen die verweerder niet heeft willen voorleggen. Ook op dit punt is de klacht onvoldoende onderbouwd. Dit klachtonderdeel is daarom voor het overige kennelijk ongegrond. Klachtonderdeel c) – slechte klachtafhandeling

4.11 Dit verwijt ziet op de behandeling van de (interne) klacht door het kantoor van verweerder. Deels geldt dat deze verwijten niet zijn gericht aan verweerder, maar aan de klachtbehandelaar en/of mr. B. De verwijten aan het adres van anderen zal de voorzitter buiten beschouwing laten. Dat de uitkomst van de klachtbehandeling niet naar klaagsters zin is, maakt niet dat sprake is van een slechte of klachtwaardige klachtafhandeling. Van klachtwaardig handelen van verweerder in het kader van de klachtafhandeling is de voorzitter niet gebleken. Ook dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

- de klachtonderdelen a) en b), met toepassing van artikel 46g, lid 1 onder a Advocatenwet, niet-ontvankelijk voor zover deze zien op gedragingen voor 24 juli 2020;
- klachtonderdeel b), met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, deels kennelijk niet-ontvankelijk, zoals overwogen in 4.9;
- de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, voor het overige kennelijk ongegrond.

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. C.M. van de Kamp, griffier en uitgesproken in het openbaar op 1 mei 2024 (bij vervroeging).